

Sygn. akt II CSK 474/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku E. M. K.
przy uczestnictwie A. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni
adw. K. B. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej wnioskodawczyni w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wnioskodawczynie E. K. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 grudnia 2016 r. podlegała odrzuceniu z powodu niespełnienia wymagania z art. 519¹ § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Skarga kasacyjna wnioskodawczynie została wniesiona w sprawie o podział majątku wspólnego. Autor skargi kasacyjnej oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 56.871,00 zł, co odpowiada zaskarżeniu orzeczenia w części zasadzającej powyższą kwotę tytułem dopłaty od wnioskodawczynie E. K. na rzecz uczestnika postępowania A. K.. Oznacza to, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż wymagana na podstawie art. 519¹ § 2 k.p.c. kwota 150.000,00 zł. Skarga kasacyjna, jako niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, podlegała więc odrzuceniu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 519¹ § 2 k.p.c.)

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika uczestnika o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, ponieważ zwarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o „oddalenie skargi kasacyjnej w całości” oraz powołana w niej argumentacja, nie stanowiły podstawy rozstrzygnięcia podjętego przez Sąd Najwyższy. Koszty związane ze sporządzeniem i wniesieniem odpowiedzi na skargę kasacyjną nie były zatem kosztami celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c., a więc należało wniosek o ich zasądzenie oddalić (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił również wniosek pełnomocnika wnioskodawczynie o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu. Pełnomocnik wnioskodawczynie został bowiem ustanowiony przez sąd w celu

udzielenia skarżącej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym. Skoro należało odrzucić skargę kasacyjną z powodu jej oczywistej niedopuszczalności ze względu na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia, to w istocie „pomoc prawna” nie została udzielona. Brak było zatem podstaw do uwzględnienia wniosku o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41, postanowienie SN z dnia 26 listopada 2010 r., IV CSK 332/10, nie publ., postanowienie SN z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD C/2011, poz. 72).

jw

l.n